

Simon en Rachel Valk-De Jong begonnen in 1922 een slachterij te Gieten aan de weg naar Gasselte. Het ging goed met hen en in 1933 bouwden ze een nieuwe slachterij en winkel. Er werden voornamelijk schapen en geiten geslacht. Vanaf 1941 werd het hun al behoorlijk lastig gemaakt. Zo mochten de kinderen Mozes en Benjamin al vanaf september 1941 niet meer naar school in Gieten. Jonas, de oudste zoon, was al uit huis en vishandelaar in Emmen, hij was daar in de kost bij een tante. Jonas werd op 24 augustus 1942 vanuit Emmen naar Westerbork op transport gesteld en dezelfde dag naar Auschwitz doorgezonden. Op 19-jarige leeftijd overleed hij door ziekte en uitputting in de buurt van Auschwitz. In de nacht van 2 op 3 oktober 1942 ging de familie Valk, samen met de families Meijer en Nijveen naar Westerbork. Simon Valk was wel lid van de Joodse Raad maar dat bood hem geen bescherming. In Cosel is Simon samen met Mendel Meijer uit de trein gehaald om te gaan werken. In het voorjaar van 1944 is Simon Valk op ziekentransport gesteld naar Auschwitz en daar tussen 1 februari en 31 maart 1944 overleden.

De tweede zoon, Heyman Valk, 18 jaar, kwam in het concentratiekamp Buchenwald terecht. Vlak voor de bevrijding in 1945 overleed hij op 20-jarige leeftijd.

Rachel Valk-De Jong en de drie overige kinderen, Gaaltje 16 jaar, Mozes 12 jaar en Benjamin 10 jaar werden bij aankomst in Auschwitz meteen om het leven gebracht.

Zodra de familie Valk was afgevoerd werd de woning op verzoek van het NSB-College van B&W, verkocht aan de gemeente, waarop de dienst gemeentewerken erin werd gevestigd.